

HOVAWART

Ledencontactblad
Hovawart Bond Nederland
Voorjaar 2021

23

Lidmaatschap en contributie

De contributie bedraagt € 30,- per jaar, vooraf te voldoen. Gezinslidcontributie € 5,- per jaar.

Adreswijziging, aanmeldingen opzegging: secretarishovawartvereniging@gmail.com. Opzegging lidmaatschap kan schriftelijk of per e-mail en op elk moment conform de statuten van de vereniging.

Lovense Kanaaldijk 40
5015 AK Tilburg, NL
www.hovawartbond.nl

Kamer van Koophandel nr. 60877707
IBAN/SEPA Nummer: NL59INGB0006542675
BIC Nummer: INGBNL2A
Banknaam: ING BANK N.V

Bestuur

- Kees van Gorp, voorzitter
06-54716556
kees1962@hotmail.com
fokcommissaris en internationaal contact
- Kees van der Sar, vice-voorzitter, webmaster
kees.vandersar@gmail.com
- Christel van de Westelaken, secretaris
06-51250097
cvdwestelaken@gmail.com
- Camiel Daamen, penningmeester en leden-administratie
(073) 6411189
camiel.daamen@home.nl

OPROEP:

Beste leden, indien jullie ook iets leuks te vertellen hebben, schrijf het ons. Schrijf een leuk artikel over jullie belevenissen, maak leuke foto's met een acceptabel formaat. Dus niet foto's via Whatsapp. Foto's gemaakt met een fototoestel of met de camera van je smartphone is voldoende.

Stuur uw bijdrage

**en originele foto's naar ons!
Indien het versturen van grote foto's niet via e-mail kan, dan kunt u WeTransfer gebruiken (www.WeTransfer.com).**

Voorpagina en pag. 3:
Borre (eig. Lianne Schrop)

Beste mensen,

Langzaam gaan we weer naar een wat meer 'oude' situatie. Het lijkt dat we heel erg lang in de lockdownsituatie hebben gezeten. De impact was groot, zeker ook in het verenigingsleven waar we vaak onze sociale contacten hebben en onze vrijetijd doorbrengen.

Velen van ons zijn persoonlijk getroffen door het beruchte virus. Ook ik ben in het laatste anderhalf jaar tweemaal getroffen. De tweede aanslag had een enorme impact op mijn gezondheid. Nog steeds ondervind ik last en problemen. Een beetje stil was het mede daarom. Maar ondanks deze problemen weet ik, dat ik om me heen moet kijken en dat ik me moet realiseren, dat vele van ons hun meest dierbaren verloren, ook zijn er leden overleden. Dit raakt je als mens, zeker als het binnen ons ledenbestand gebeurt.

Nu gaan we met zijn allen de vrijheid weer in, er worden meer pups verkocht als ooit tevoren, de vereniging groeit meer dan verwacht. Nog meer moeten we daarom aantonen dat een rasvereniging noodzaak is voor een gezonde raspopulatie.

We werken nu weer aan een aantal activiteiten en hebben weer een clubblad kunnen verzorgen. Als u dit voorwoord leest, is er alweer het een en ander gebeurd. Zo zijn er een aantal nestjes geboren, er zijn pupstesten en gedragstesten geweest. Er was een prettige samenwerking tussen Boxer- en Hovawartvereniging. We zijn er trots op dat we nu ook in de werkgroep Oost twee personen hebben die binnen beide verenigingen gedragstesten kunnen afnemen.

Blij zijn we ook dat we weer meer mogelijkheden hebben om te trainen. Heerlijk al die honden en mensen weer samen. Wel op gepaste afstand, maar anderhalve meter is nu geen enkel probleem meer. We zijn hieraan gewend geraakt en vinden het al bijna normaal. De kriebels zijn er al en we hopen weer een beetje mogelijkheden te gaan krijgen voor een show...

Hopelijk kriebelt het bij u ook en is er ook bij u het gevoel van eindelijk weer eens samen te kunnen komen. Ik kijk alweer uit naar de ontmoetingen.

Kees van Gorp, voorzitter

De Vliegende reporter:

Een leven lang Hovawarts

Interview met Jacqueline Wullms

Jacqueline, als ik het goed heb begrepen, zijn jullie al heel lang lid van de club. Hoe lang eigenlijk?

In 2001 zijn we voor het eerst lid geworden van de club. In 2000 hebben we Kees via internet leren kennen. We wilden een Hovawart en hebben toen een halfjaar op de wachtlijst gestaan, voordat we Laslo, een zwart/blonde reu kregen. We kwamen elke week naar het nest kijken, het was nog op de oude locatie aan de andere kant van het kanaal. De pups waren een week of 6, toen we hebben meegeholpen om ze over tehuizen naar de nieuwe locatie. Onze zoon was 7, hij kon Laslo op één hand houden. Leuk, daar hebben we nog foto's van.

In 2005 kwam Rivka, onze zwarte teef. We traiden toen al 5 jaar bij Kees, maar met 2 kleine kinderen en 2 honden werd het toch wel te druk en zijn we wat dichterbij huis gaan trainen. Laslo is helaas maar net 10 jaar geworden. Toen Rivka ouder werd, ze

liep voort erg mank, wilden we graag weer een tweede Hovawart erbij. De kinderen waren groter en we hadden nu meer tijd om te trainen. Dat was het moment, dat we weer naar de trainingen zijn gekomen. Ook al waren we 10 jaar niet geweest, het was toch als vanouds. Het contact met Kees is altijd goed geweest. In juli 2018 werd Kaleb, onze blonde reu, geboren, vanaf die tijd zijn we opnieuw lid van de club. Eind september van dat jaar overleed Rivka. Met Kaleb komen we elke week trainen. En..... er is nu een tweede reutje bij zwart/blond, Mattiz Roy (roepnaam Ties), 1 februari 2020 geboren.

Trainen jullie ook niet ergens anders? Is het niet verwarrend om op twee verschillende hondenscholen te trainen?

Nee, we trainen nu alleen nog bij de club. We hebben met Kaleb wel een extra puppy-cursus gedaan. Gewoon om wat sneller resultaat te hebben. Het was niet verwarrend,

want het was een beetje hetzelfde als bij de club, alleen wat gestructureerder.

Naast typische trekken voor een bepaald ras, heeft toch elke hond zijn eigen karakter. Geef eens een korte beschrijving van elk van jullie honden.

Onze eerste reu Laslo was een echte werkhond. Hij vond alles leuk, vooral het pakwerk vond hij geweldig. Hans en hij waren een echt team. Met Rivka hebben we alleen de puppycursus gedaan. Na een halfjaar zijn we met het trainen met haar gestopt. Ze vond echt niets leuk. Met haar heb ik, misschien wel om die reden, nooit een goede band kunnen opbouwen. We hebben het idee gehad om met haar en Laslo een nestje te fokken, maar dat ging helaas niet door. Laslo was niet geschikt voor de fokkerij. Kaleb is rustig en afwachtend, hij heeft een zacht karakter. Ties is nog erg jong, maar het is nu al een doordouwer. Hij wil zich echt presenteren.

Waarom hebben jullie dit ras gekozen? Was het toeval of was het een heel bewuste keuze?

We hebben eerst twee terriërs gehad, een West Highland en een Kerry Blue Terriër, twee pittige honden. We zagen vaak als we met de honden aan het wandelen waren een mevrouw op de fiets met een Hovawart die er los naast liep. En die luisterde! Dat was echt magnifiek. We zeiden tegen elkaar “Als we ooit een andere hond willen, dan wordt het een Hovawart.” Hans is toen alles gaan uitdiepen over het ras. We hebben contact gehad met de HCN, maar we kwamen niet in aanmerking voor een Hovawart. Zij vonden het onverantwoord, dat wij als gezin met twee kleine kinderen een Hovawart in huis zouden hebben. Wij wisten niet waar we aan begonnen, vonden zij. Nou, onze terriërs waren ook niet voor de poes, hoor, die kon je niet los laten lopen! Daarna zijn we bij Kees terechtgekomen.

Bij het trainen hebben jullie een vaste hond waarmee jullie trainen. Hans met Kaleb en jij met Ties. Blijft dat zo of is dat alleen tot dat Ties wat ouder is?

Ja, de puppytraining doe ik. Hans houdt meer van actie. Als Ties het leuk begint te vinden, hij is enthousiast en ik kan hem houden, dan blijf ik het wel doen, denk ik.

Doen Hans en jij allebei evenveel met de honden of is toch een van jullie twee het meest met hen bezig?

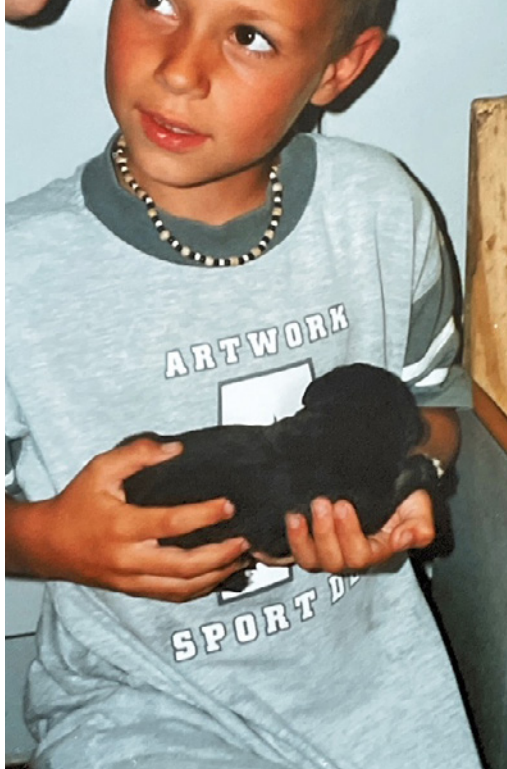
Hans doet wel het meest met hen. Hij gaat uren wandelen met ze. Ik loop meestal kleinere stukken, maar we gaan nu ook vaker samen, want met twee jonge honden is het toch wel lastiger.

Wonen jullie in een omgeving waar de honden makkelijk los kunnen rennen?

Ja hoor, we hoeven maar twee straten door en dan zijn we in een losloopgebied. Daar kunnen ze heerlijk door de velden rennen.

Hoe gedragen de twee rakkers zich als ze los mogen rennen?

Oh, dat gaat prima. Ze blijven elkaar opzoeken en met elkaar spelen. Als er een hond aankomt die ze niet kennen, zijn ze afwachting. Als ze hem wel kennen, gaan ze erop af, maar niet dominant. Als ze met zijn tweejes zijn, blijven ze eigenlijk meer bij zichzelf en gaan ze niet snel naar andere honden toe. Met Laslo was dat wel anders, die kon je nooit los laten lopen.

Kaleb en Ties zijn dus wel goede maatjes?

Ja, ze kunnen niet zonder elkaar. Ties is wel jaloeers. Als we Kaleb aandacht geven, komt hij er al gauw tussen staan en wil hij ook aandacht.

Vaak zijn jullie bij activiteiten van de club aanwezig. Als er een handje uitgestoken moet worden, zijn jullie ook nooit te lui om mee aan te pakken. Jullie hebben allebei een baan en jullie trainen veel. Pfff.... dat is best veel allemaal. Is er nog wel eens tijd over voor iets anders?

Nee, eigenlijk niet, naast de honden is het werken en het huishouden. De honden zijn onze ontspanning, dan is het verstand op nul en lekker even eruit.

Jullie hebben het naar de zin bij de club?

Ja, hoewel ik wel de activiteiten mis, bij voorbeeld samen met de honden de duinen in of een andere wandeling maken. Bij de trainingsweek gingen we vroeger een middag kanoën met de honden en er was wel eens een spelletjesdag, waarop je o.a. met de hond in de kruiwagen over het veld moest lopen. Er werden voorheen meer dingen samen gedaan, nu is het meer ieder voor zich. Dat meer dingen samen doen, mis ik wel. In 2003 zijn we met Laslo met de club meegegaan naar Zwitserland. Dat was de zogenaamde Zwitserlandweek. Dat was een geweldige reis met vooral veel spelletjes en geintjes van Kees. Die kon iedereen goed voor de gek houden! Het was een prachtige locatie en we maakten geweldige wandelingen.

Jullie wonen niet bepaald dicht bij de deur. Wat maakt het voor jullie de moeite waard om zo trouw te komen trainen?

Ja, de vriendelijkheid, de openheid, het spontane, alles kan, alles mag, de gezelligheid eigenlijk en zeker ook de kennis van Kees. Kees kan de Hovawart echt 'lezen'.

Hetty Slaats

Hoera, we hebben een pup!

Help! Het is coronatijd!

Wat zijn ze leuk, die kleine pupjes! Wat lopen ze koddig, wat maken ze grappige sprongetjes. Oooh.... wat een schattig kopje! Och, dat zindelijk maken is niet zo'n probleem. Dat is bij geluk een paar dagen en anders een paar weken. Nou ja, die komen we ook wel door.

Ja, dat is het prille geluk van mensen met een nieuwe pup in huis. Maar dan..... Een pupje heeft in het begin vooral de kans nodig om te wennen aan zijn nieuwe baasje. Hij moet vertrouwen kunnen opbouwen. Nee, dat heeft niets te maken met vertrotelen, met lekkere dingen toestoppen, met beschermen tegen de boze buitenwereld. Vertrouwen bouwt hij op door van zijn baasje op aan te kunnen. Een liefdevolle, rustige en – zeker even belangrijk – consequente benadering is daarbij van belang. Een pupje schenkt zijn nieuwe baasje relatief snel

vertrouwen. Alles wat hij nodig heeft, komt immers van hem af. Dan moet dat toch wel een toffe kerel of meid zijn!

So far, so good! Maar helaas zijn we er daarmee nog niet. En hier komt die vervelende Corona om de hoek kijken. Normaal kunnen de nieuwe eigenaren heel vaak naar het nestje pupjes komen kijken. En dat brengt leven in de brouwerij, er is reuring. Normaal worden er met de pupjes tijdens de nesttijd al een aantal activiteiten ondernomen om ze alvast aan nieuwe dingen te laten wennen. Nu in de coronatijd is het allemaal anders. Alles wat altijd normaal was, is nu helemaal niet meer normaal. Ook niet, wanneer het beestje eenmaal mee naar het huis van het nieuwe baasje is gegaan. Er komt geen, of in elk geval minder visite bij het baasje, het baasje kan het pupje niet mee naar de markt of een drukke winkelstraat

nemen. De markten zijn immers beperkt en de winkels mogen maar beperkt klanten ontvangen. Het bos of het park, ja dat gaat dan nog wel, maar het is er óf heel erg stil óf het is er zo druk, dat de politie het gebied moet afsluiten om besmettingen te voorkomen. Dit alles maakt het voor het pupje wel heel erg moeilijk om nieuwe indrukken op te doen, om te leren, dat ogenschijnlijk enge dingen niet altijd eng hoeven te zijn, om te leren omgaan met al die nieuwe prikkels uit de buitenwereld. Als het baasje dan ook nog eens heel fijn in een afgelegen gebied woont, waar hij zijn rust vindt en niet wordt gestoord door andere mensen en verkeer, dan is de basis voor een snel gestreste en angstige hond gelegd.

Wellicht is duidelijk welke kant ik op wil. Een pup kan alleen maar tot een stabiele en rustige hond uitgroeien als hij de kans heeft

gehad om in de meest uiteenlopende situaties veel, heel veel verschillende prikkels te leren kennen en als hij geleerd heeft, dat die prikkels niet eng zijn en hij er dus niet bang voor hoeft te zijn en er niet voor hoeft te vluchten. Hoe snel een pupje dit leert, is mede afhankelijk van de wijze waarop het baasje naar hem kijkt. Als het baasje goed op de reacties van het pupje let en op deze reacties op de juiste manier reageert, zal het beestje snel aan zelfvertrouwen winnen. Het zou een verademing zijn als er weer lessen gevolgd konden worden. Al doende leer je dan heel veel. Door de coronatijd kost het meer moeite en energie om een pup aan veel verschillende prikkels te leren wennen.

Voor het baasje is het prettig als zijn pup met allerlei prikkels leert omgaan als hij nog klein is. Is hij een maand of zeven of acht, dan is het beestje inmiddels zo sterk

geworden, dat hij bij angst zijn baasje alle richtingen mee uit sleurt. Ja.... en dan is het opeens niet meer het schattige pupje, maar dan is het een moeilijke hond, een hond die slecht te handelen is. Jammer voor het beestje en jammer voor het baasje. Bij tijdige training en oefening is dit helemaal niet nodig.

Dit verhaal zit ik helaas niet uit mijn hoge hoed te toveren. Jammer genoeg berust het op de werkelijkheid. Ik heb nu een paar weken een logé in huis. Werkelijk een schat! De eerste week was enorm afzien. Voor het beestje was alles nieuw. Het vervelende is dat ik midden in de stad aan een drukke weg woon. Als het beestje buiten kwam, schoot hij werkelijk alle kanten op. Als er auto's langsreden, en zeker als ze hard reden, lag hij plat op zijn buik met zijn oren zo ver mogelijk naar achteren. Als er dan overge-

stoken moest worden, wist hij niet hoe snel hij aan de overkant moest komen, met mij in zijn kielzog erachteraan vliegend natuurlijk. Na de eerste week was mijn linkerhand helemaal beurs van zijn trekken en rukken. Gelukkig is hij gek op Frolcjes. Die zitten er nu in de tussentijd al kilo's in. We maken gestaag vorderingen. Hij is nog altijd heel alert en snel geprikkeld bij elk geluid en als we door het park lopen waar veel schoolkinderen rennen en gillen, dan is het nog een hele krachttoer om hem een beetje in het gareel te houden. Maar het komt uiteindelijk goed. Daar ben ik van overtuigd. Met het beestje is helemaal niets mis, hij heeft alleen niet de kans gehad om veel verschillende prikkels van de buitenwereld te leren kennen.

Waarom dit verhaal? Enkel en alleen omdat het me aan het hart gaat, dat ik mensen zo overgelukkig met een pupje uit het nest zie

vertrekken om dan een aantal maanden later tot de ontdekking te komen dat er iets niet goed is gegaan. Heel vervelend voor de baasjes, maar zeker zo vervelend voor de pupjes. Zij kunnen er niets aan doen en zijn overgeleverd aan ons, mensen. Ik vind het onze plicht om goed voor hen te zorgen en er zorg voor te dragen dat ze op tijd en op de juiste manier leren om met al die verschillende prikkels van de buitenwereld om te gaan.

Ja zeker, het zou heel erg fijn zijn als er weer getraind kon worden. Helaas gooit Corona ook op dit vlak heel wat roet in het eten. Jammer, maar zolang het virus nog onder ons is, zullen we er het beste van moeten maken, ieder op zijn eigen manier, maar hopelijk wel op positieve wijze en met heel veel geduld en toewijding voor onze jonge viervoetertjes.

Hetty Slaats

Voorjaarskriebels

Het voorjaar is in alle hevigheid losgebasten. De temperaturen gaan flink omhoog, de dagen langer. Wie denkt er nog aan die koude winter? Het wordt echt een genot om weer lekker wat actiefs te gaan doen met je lieve hovie. De honden worden behoorlijk extatisch in het voorjaar! Het lente zonnetje doet voor beide goed.

Door corona wordt het voor niemand makkelijk gemaakt maar we proberen er een beter jaar van te maken. Uiteraard zitten er ook voorjaarsongemakken bij. Neem bijvoorbeeld jeuk. Honden reageren ook op pollen, de lekkere geurtjes die achtergelaten worden, maar ook de parasieten die wakker worden uit hun winterslaapjes.

Zorg ervoor dat ze tijdig gevaccineerd worden en een behandeling krijgen voor deze vervelende beestjes.

Maar we gaan onze pijlen richten op de positieve tijd. Welke leuke dingen kun je doen met je hovawart?

Uiteraard willen we weer actief worden op de trainingen. Daar wekelijks weer aan de gang met gehoorzaamheid, breitenbaan, apporteren maar natuurlijk ook socialiseren met andere honden. Dus we duimen op deze actie.

De meeste hovie's houden van waterpret. Lekker spetteren in plassen, rollen door de modder. In vele meren kun je ook spelen met apporteren of gewoon lekker gek doen. Ga de natuur in. Bouw geleidelijk weer langere routes op. Nieuwe omgevingen ontdekken voor je zelf en je hovie. Dan ziet je hovawart ook andere honden en snuffelt aan andere geurtje. Dit is ook goed voor je sociale contacten van je hovie. Mocht je

hond goed reageren om andere honden is het ook goed, mits het toegelaten is, je hond los van de leiband te laten. Meestal worden er in je omgeving ook wandelingen uitgezet voor speciale evenementen.

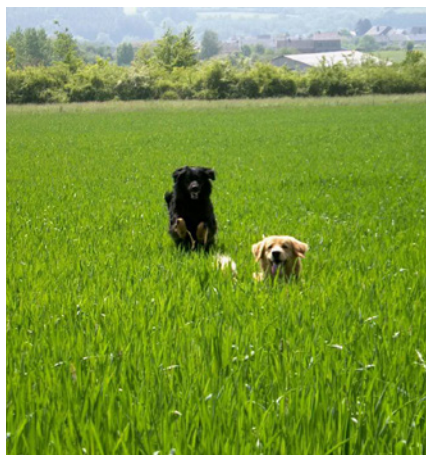
Lekker een stukje fietsen. Bouw dit echt heel geleidelijk op en denk aan de veiligheid voor baas en hond! Een kort, rustig rondje vinden ze al fantastisch.

Wat mijn hond ook leuk vindt, is samen winkelen bij een dierenwinkel (waar het meestal wel toegestaan is om je hond mee te nemen). Ook een nieuwe omgeving, nieuwe geuren en je trouwe viervoeter is er erg graag bij.

Wat je ook doet leg het vast met je (gsm)camera en stuur de mooie varianten door naar ons clubblad. Wellicht word het geplaatst in het clubblad, de volgende keer.

Al met al, leuke ideeën om te doen. Als je ergens aan wil deelnemen: houd de corona regels in de acht en bewaar de gepaste afstand van andere. #stay safe

Christel van de Westelaken

Hou vol

Kees van der Sar

in mijn vorige artikel ben ik geëindigd met de woorden: “STAY SAFE, dat doen wij ook met z'n allen op het KC-Tilburg”. Hopelijk zijn jullie allemaal, en dat hoop ik echt van harte, in goede gezondheid. Deze wens spreek ik natuurlijk ook uit namens de overige leden van het bestuur en ook namens onze grootste steun en toeverlaat van de vereniging, Hetty Slaats.

Wie had dat gedacht, het is inmiddels al meer dan een jaar, waarbij het ondernemen van activiteiten door COVID-19 niet mogelijk is geweest. De trainingslessen op zondag konden gelukkig tot medio december, met een korte onderbreking in maart/april van vorig jaar, op aangepaste wijze doorgang vinden. Helaas kwam op 14 december het bericht van het kabinet dat door een nieuwe golf van corona patiënten de deuren van veel locaties volledig op slot moesten,

dus ook de deuren van onze trainingslocatie. De inschatting van het kabinet was voor een periode van enkele weken en dat er vanaf 18 januari van dit jaar weer op aangepaste wijze met trainingslessen gestart kon worden. We weten inmiddels beter, tot op heden zitten de deuren van de trainingslocatie nog steeds potdicht!

En...we waren het jaar op 25 januari van vorig jaar zo enthousiast begonnen met een informatieve middag, Thema = “De Fokkerij”. Het eerste deel van dit thema werd zeer goed bezocht, een enorm geslaagde middag. Deel 2 zou eind maart van 2020 plaats vinden, iedereen kon bijna niet wachten tot het zover zou zijn maar helaas, de pandemie gooide roet in het eten.

Ondanks de pandemie zijn we als bestuur toch volop bezig. Onze handen kriebelen,

dat u het weet! Kijk maar eens even onder de rubriek “Activiteiten” (www.hovawartbond-nederland.nl). We hopen natuurlijk dat we zo snel mogelijk een activiteit definitief kunnen melden maar u zult begrijpen dat we geen onnodige risico’s willen en mogen nemen. Inmiddels zijn wij als bestuur ook gestart met het vergaderen via TEAMS. De algemene ledenvergadering (ALV) stond gepland voor medio februari van dit jaar. De ALV laat

helaas nog even op zich wachten. We zijn al wel met de voorbereidingen bezig. Hoe en wanneer de ALV zal plaatsvinden, daarover wordt u zo spoedig mogelijk op de hoogte gebracht.

Ik weet niet hoe het u vergaat, maar voor velen is de wereld bijzonder klein geworden. Zo ook voor mij. Mijn werkplek is al meer dan 56 weken op de 1ste etage van ons eigen

Liefde

De zachtaardigheid van de Hovawart is alom bekend. Ze mag er dan woest en sterk uitzien met haar lange haren en stoere benen, wij weten dat het watjes zijn. Zodra

we een hoge stem opzetten en ze als kleuters toespreken hebben ze knikkende knietjes van blijdschap om zoveel liefde.

De liefde die ons ras gééft hebben we natuurlijk ook allemaal aan den lijve ondervonden. Gezellig tegen je aankruipen, lange diepe staar-sessies en niet te vergeten, de vriendelijk bedoelde natte lekker over je gezicht. Wij zijn vanaf de eerste dag bezig om onze Hovawarts duidelijk te maken dat we niet zo van dat tongzoenen zijn, maar af en toe een onverwachte smakkerd kunnen we nog steeds niet voorkomen.

In en om ons huis lopen ook katten. Toen er plots een zestal kittens rondliepen heb ik me over de grote poten en lompe bewegingen van onze honden zorgen gemaakt. Eén keer verkeerd stappen en zo'n miauwding is plát...

Maar de zachtaardigheid van de Hovawart heeft ook hier weer haar gelijk gehaald. Úrenlang kunnen ze naar de kittens liggen staren, poten vooruit en niks anders meer zien, alleen de kleine druktemakertjes.

Met als climax het moment dat ik de keuken inliep en ik onze oudere dameshond de jongste kitten zag likken. Likken? Het leek wel of ze het katje had doorgeslikt en teruggeworpen! Daar zat ze, een volledig doorweekt, kledder-de-klèddernat verzopen katje beduusd omhoog kijkend. Dat was grondige liefde.

stulpje in Rotterdam. Heerlijk hoor, niet zo vroeg meer uit je bed, je niet hoeven haasten om op tijd op kantoor te zijn, geen verspilling meer van brandstof voor het voortstuwen van mijn KYMCO – 4 takt, de hondjes uitlaten op een christelijke tijd enzovoorts. Maar toch, ik mis inmiddels mijn collega's nu toch echt wel hoor. De dagelijkse koffiepraat bij een van de vele koffiecorners in ons kantoor, even bij een collega langs voor advies, het gedag zeggen van de dames van de schoonmaakploeg als de werkdag er voor ons op zit en ga zo maar door. De grens tussen werkdag en thuis zijn is voor mij enorm aan het vervagen.

Als "kantoorpik" mag ik natuurlijk niet klagen. Ik hoef thuis totaal geen voorzorgsmaatregelen te treffen voordat ik mijn werkkamer betreed, geen mondkapje te hoeven dragen wanneer de zweetdruppels over m'n voorhoofd biggelen door het te enthousiast tikken van mijn vingers op het toetsenbord van mijn bedrijfslaptop. Hulde voor alle mensen

die een dienstverlenend beroep hebben en in het bijzonder in de zorg (Christel, Jacqueline en ... "keep up the good work").

En toen werd het gelukkig ineens Pasen. Het eerste lange weekend van dit jaar, althans voor ons en de eerste verlofdag voor mij. Wat een zaligheid, een welkome ontspanning na maandenlang gemiddeld 55 uur per week te hebben "gedraaid" omdat Shell zonodig een waterstof plant wil bouwen in Pernis. Heel belangrijk in deze tijd is om te ontspannen.

Doe dit vooral buiten. Maar wat was het koud rondom de paasdagen ... brrrrrrrrrr. Met tegenwind wandelen met je hond, handschoenen waren echt wel nodig hoor (of heeft dat nu weer met mijn leeftijd te maken!).

Wij hadden besloten om voor family time te gaan. Een lang weekend op pad met de caravan, dochter en schoonzoon en hun kleine prinsesje en natuurlijk onze "doggies" Terra en Laska. Extra dankbaar om in deze bijzon-

dere tijd in het bezit te zijn van geweldige honden als de Hovawart.

Jolanda had een plekje gereserveerd op boerderijcamping "De Boerinn" (www.deboerinn.nl/camping-de-boerinn/), een locatie waar je naar hartelust kunt ontspannen. Deze camping is vorig jaar uit nood geboren om geld te kunnen genereren tijdens COVID-19. Boerderij "De Boerinn" is namelijk een locatie waar niet alleen gekampeerd kan worden maar is een locatie die ook gebruikt kan worden als trouwlocatie; onze dochter en schoonzoon zijn er in juli 2019 getrouwd, en als ontspanningslocatie voor bedrijven. Een plek die bijzonder geschikt is voor familie en kids. Er is van alles te doen. "Ons" prinsesje heeft genoten van alle beestjes op de boerderij, de kleurwedstrijd, het oppeuzelen van de zelfgemaakte pizza door de boerin, het geweldig verzorgde paasontbijt door de boerin, het aanmoedigen van d'r ouders tijdens het boeren- of klompen golf en de gezelligheid van opa en oma en met elkaar.

Bij aankomst op “Goede Vrijdag” werden wij als caravanbezitter meteen getraakteerd op de geneugden van het boerenbestaan in centraal Nederland. De boerderijcamping ligt net buiten de gemeentegrens van Woerden, middenin de weilanden. Geweldig maar, het is daar een en al veengrond. Tijdens het op z’n plaats zetten van ons onderkomen werd al snel dudielijk dat een standaard auto deze klus niet aan kon. Geïrriteerd als ik was, werd door mijn liefvallige vrouw Jolanda kordaat opgetreden, er werd meteen hulp ingeroepen. De boer kwam direct met z’n tractor en heeft uiteindelijk het klusje in luttele seconden klaargespeeld.

Omdat het weekend relatief kort was, er bijzonder veel wind werd voorspeld, hadden wij besloten om de voortent niet op te zetten. Normaal gesproken logeren onze “doggies” in hun bench in onze voortent. Deze vlieger ging nu niet op. Ook daar had de boer een prima oplossing voor. De benches werden in een aparte schuur, waar niemand in mocht komen, neergezet. Veiligheid staat bij ons

voorop natuurlijk, tenslotte is het een locatie waar veel kleine en jonge kinderen elke minuut van de dag plezier mogen maken. Op deze manier konden we op een ontspannen manier de hondjes laten slapen als het voor ons ook bedtijd was. Overdag heerlijk met de doggies door het boerenlandschap gesjokt, samen met m’n schoonzoon.

Natuurlijk tijd voor een goed gesprek met hem maar ook tijd voor wat geweldige bierjes na afloop, gebrouwen door lokale bierbrouwers.

De omgeving is ook bijzonder geschikt om met je hond lange wandelingen te maken. Er bestaat een App die heet: “Klompengaden”. Een van deze paden start op het terrein van “De Boerinn”. Heerlijk wandelen door het boerenland, desnoods met je klompen aan (laat ik die nu toevallig altijd in de caravan paraat hebben). Let wel op, bereid je goed voor. In het broedseizoen zijn bepaalde delen afgesloten voor publiek en hond. Tevens zijn honden meestal verboden op particuliere boeren erven. Afijn, ik wil maar zeggen, klompen aan, rugzak met proviant op de rug, hond mee en gaan. Ontspannen maar. Zie ook: <https://klompengaden.nl/>

Mensen: HOU VOL.

We zien jullie hopelijk allemaal snel weer terug op het KC-Tilburg.

Houwaert's N- en O-worpen

Dit jaar zijn er al twee Houwaert's nestjes bij ons geboren. Op 20 januari de N-worp van: vader Aaron Lord Lobetanz HD A1, DM-N/N, met moeder Houwaert's Kaya HD-A, DM-N/N, Schildklier normaal. Uit deze combinatie zijn maar liefst 10 pups geboren. 4 reuen zwart/blond, 3 reuen blond en 3 teven zwart/blond

Het 2e nestje is geboren op 10 april: vader DTS VDH HZD kampioen Isger vom Schwedenstein HD Frei (A) DM-N/N, Schildklier normaal, met moeder Jeugd Club Kampioen Hachi Freya v.d. Aardborst, HD A, DNA. Ook dit was een mooi en groot nest van 7 pups, hiervan 1 blonde reu, 3 zwart/blonde reuen en 3 zwart/blonde teven. Van dit laatste nestje gaat een pupje naar fam Eelings. Bas is dierenarts en heeft de medische zorg voor zijn rekening genomen. Gelukkig heeft hij weinig werk gehad. Alles ging naar wens en alle pups zijn gezond verklaard. Bas en Ellen heel hartelijk bedankt voor jullie hulp en vertrouwen in ons.

Hondenkoekjes maken

Kees van Gorp

Zelf hondenkoekjes maken is voor sommige honden baasjes een leuke bezigheid. Voor andere baasjes is het ook een fijn gevoel om te weten wat de hond exact krijgt. Vaak worden “kant en klaar” maaltijden gezien als ongezond. Dit geldt ook meer en meer voor snacks. Ook voor deze baasjes geldt “aan de slag en probeer eens uit”. Uw hond zal blij zijn als uw experiment geslaagd is.

Wat heeft u nodig;

350 gram tarwebloem

160 gram havermout

60 gram kaas (natriumarm)

100 gram leverworst (of lever)

2 tot 3 dl bouillon (natrium arm) Deze kan u ook vers maken.

2 teentjes knoflook. Niet iedere hond verdraagt knoflook.

Bereiding

Voeg 1,2,3 en 4 bij elkaar in een grote kom of schaal. Meng en kneed alles goed door elkaar. Voeg beetje bij beetje de bouillon toe (5) Doe dit tot het deeg op koekjesdeeg lijkt. Laat het mengsel een uur in de koelkast staan om wat op te stijven. Verwarm de oven voor op 150 graden Celcius. Haal de bakplaat vooraf uit de oven. Doe dit ongeveer $\frac{3}{4}$ uur nadat het mengsel in de koelkast is geplaatst. Leg op de bakplaat bakpapier.

Maak op de bakplaat (met het bakpapier er op) koekjes in de gewenste vorm. Er zijn ook speciale koekjes-vormpjes te koop.

Plaats de bakplaat in de voorverwarmde oven. Na ongeveer 2 uur bakken moeten de koekjes droog en knapperig zijn. Niet droog gebakken koekjes zijn minder lang houdbaar.

Succesvolle oproep voor puptesters

In ons laatste blad heb ik een oproep geplaatst voor mensen die de puptesten mee afwillen gaan nemen. Er hebben zich gelukkig meerdere mensen aangemeld. Gelukkig omdat dan weer eens blijkt dat er mensen zijn die iets voor de club willen betekenen. Voorlopig hebben we als bestuur gekozen om met de volgende personen ons team te verbreden. Allereerst stel ik u kort voor aan **Annemieke Kliebiesch**. Annemieke is al enkele jaren zeer actief in onze club. Eerst als cursist met drie Hovawarts en onlangs heeft zij zich ook verzameld in de groep fokkers. Ze heeft een officiële kennelnaam bij de Raad van Beheer aangevraagd en gekregen. Nu hopen dat zij snel een nestje krijgen met Jara. De eerste poging was helaas niet succesvol. Ook **Jacobine Uenk** is gaar mee doen. Jacobine heeft net een eerste nestje Hovawarts gefokt. Ze is zeer geïnteresseerd in het gedrag van de pups. Van het eerste zelf gefokte nest hebben ze in huize Uenk een mooie zwart/blonde dame gehouden. Er hadden zich een aantal mensen meer aangemeld. Daarvoor dank. Fijn dat er belangstelling vanuit de leden is. Op dit moment hebben we gekozen voor deze eerder genoemde leden. We wonen op een acceptabele afstand van elkaar om zo goed mogelijk samen te kunnen komen. Hopen dat de corona ons snel gaat verlaten zodat we echt fysiek aan de slag kunnen.

Gedragstests eerste halfjaar 2021

Door de coronabeperkingen is het heel moeilijk geweest om gedragstests te organiseren. Met heel veel inzet van ons team is het toch een aantal keren gelukt. Graag zien we nog meer honden getest en gekeurd. Dit om de basis te verbreden.

In het overzicht treft u de tekst “goedgekeurd voor een worp”. Het betreft hier veelal

honden die nog niet volledig ontwikkeld zijn. Na een worp wordt er gekeken naar de resultaten van de nakomelingen en daarna eventueel voor vervolgnesten positief fokadvies verstrekt. Het bestuur beraamt zich nu ook over een aantal dagen waarop nesten opgeroepen worden. De data waarop we aan de slag gaan zal spoedig bekend gemaakt worden.

Geslaagde honden:

Angel (Geen kennelnaam)

teef - zwart/blond
Goedgekeurd voor 1 worp

Houwaert's Jhara

teef - zwart/blond
Goedgekeurd voor 1 worp

Houwaert's Kenzy

teef - blond
Goedgekeurd voor 1 worp

Houwaert's Lady Gaga

teef - zwart/blond
Goedgekeurd

Houwaerts Mila

teef - zwart/blond
Goedgekeurd voor 1 worp

Houwaert's Indy

reu - zwart
Goedgekeurd

Houwaert's Kaleb

reu - blond
Goedgekeurd

Eindelijk!!!!

We zijn weer begonnen met de zeer bijzondere service die we als Hovawart Bond leveren. Eigen trainingen die echt afgestemd worden op het gedrag van de Hovawart. Na een gedwongen stop stond iedereen weer te trappelen om aan de slag te staan. Naast de harde kern is er ook een nieuwe pupgroep gestart. We trainen nog steeds op zondagochtend, vanaf 9.00 uur met pups. Heerlijk om die kleine leuke pups te trainen. Je ziet zowel de baasjes als de pups genieten. Wat hebben we dit gemist! Na de puplessen ko-

men de jonge honden en de volwassen honden aan het trainen toe. De nadruk wordt gelegd op het samenzijn en op een leuke positieve manier van trainen. Mensen en honden zijn iedere les weer een beetje meer naar elkaar gegroeid. Ondertussen is er al besloten om een weekcursus te organiseren en met tien honden en baasjes samen te gaan trainen, vakantie te vieren en te eten. Een verslag hiervan zal in een van de volgende bladen te lezen zijn. Helaas voor andere hondenliefhebbers: de trainingsweek zit vol.

